

عنوان مقاله:

توسعه شهرهای خودانگیخته مستلزم ارتقاء اعتماد اجتماعی (نمونه موردی: شهر خودانگیخته گلستان)

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

امین ابراهیم دهکردی - کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه هنر و معماری تهران مرکز

خلاصه مقاله:

روند سریع و شتابان رشد شهرنشینی در جهان مسائل و معضلات بسیاری را در کشورهای توسعه یافته و بیشتر از آن در کشورهای در حال توسعه به همراه داشته است. در شهرهای ایران نیز به صورت های مختلف شاهد بروز این گونه معضلات شهری هستیم، در این میان، حاشیه نشینی و اسکان غیررسمی به عنوان آئینه تمام نمای مسائل شهری، جایگاه و اهمیت خاصی در آسیب شناسی و پژوهش های شهرسازی و علوم اجتماعی دارد. وجود اعتماد اولین و م همترین عامل در نوسازی بافت های فرسوده شهر است. اهمیت این موضوع در بافت های فرسوده شهرهای حاشیه ای چون گلستان دوجندان است. بر اساس یافته های این مطالعه بخش عمده اسکان غیررسمی شهر گلستان ناشی از مهاجرت های روستا شهری است. حاشیه نشینان از شهر و محله زندگی خود رضایت بالایی ندارند و از احساس تعلق شهروندی پائینی برخوردار هستند، همچنین مشارکت مردمی و اعتماد به نهادهای ذی ربط از سطح پائینی برخوردار می باشد. بهبود زیرساخت های فیزیکی شهر یا محله مهمترین اولویت آنان برای بهبود وضعیتشان محسوب می گردد. در راستای بررسی میزان اعتماد تعمیم یافته (میزان اعتماد ک لی یک فرد به عموم مردم)، و همچنین اعتماد نهادی (اعتماد ب نهادهای دولتی در شهر)، پرسشنامه ای در میان مردم بافت فرسوده شهر گلستان پخش و نتایج به دست آمده نشان از سطح پائین اعتماد کلی در نزد مردم و وجود بیشترین میزان اعتماد به مراکز آموزشی و تربیتی در نزد ساکنین بافت بوده است که راه کارهایی با در نظر گرفتن محور عمل بودن افزایش اعتماد و در نتیجه تسریع روند توسعه شهری مطرح گردید.

کلمات کلیدی:

سکونت گاز غیررسمی، مشارکت مردمی، توانمندسازی، اعتماد اجتماعی، گلستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294963>

